

Könüldən gələn duyğular

Qəbələ

İlahi, rəssam əsəridir Qəbələ!..

Qırıla-Qırıla axan dağ çayın,
Əbədi nəgmədir hayın-harayın.
Sonsuz bir sevgidir tanrıdan payın,
Dağların başında qala Qəbələ.

Dumanın bürünüb Şah dağın başı,
Canlı bir tarixdir hər xırda daşı.
Meşələr çətiridi, cəmən qumaşı,
Tarixdən qocadır yaşın Qəbələ.

Gülün-çiçeyinin qiyməti solmaz,
Hər çiçək bir loğman, əvəzi olmaz.
Şonqarın, Durcanın tayı tapılmaz,
Tarixə iz salıb adın Qəbələ.

Qayalar qaladır, məhvəri yerdə,
Zirvələr boylanır göylərə birdə
Dumanın əriyir gün düşən yerdə.
Yazısız nəgməsən özün Qəbələ.

Kimlər bu yerlərə basmayıb ayaq.
Qatır dırnaq salıb, hökmər bayraq.
Oğullar böyüdür qoynunda torpaq.
Dağların başında qalan Qəbələ.

**Yusif SULTAN
Zərdab.**

Yurdumun yaylaqları

Əvvəlcə Qıcadan başlayır bu yol,
Əngin səmalara ucalır bu yol
Dolama çıçırlarla piyada gəzdik,
Vüqarlı dağların seyrinə gəldik.
Bu yol Dəmiraparandan keçir,
Dəmiraparan şirin nəgmə söyləyir.
Neçə dağı, necə düzü bir keçdiq,
Sanki nağıl aləminə düşmişdük.
Dolanbacda dərələri seyr etdiq,
Zirvələrdə buludlarla görüşdük.
Addım-addım golməçələrə endik,
Buztək sərin qar suyundan içdiq.
Məst olmuşuq gül-çiçeyin ətrinə,
Kəklikotu, gülxətminin rənginə...
Qayalarda kəkliklərin yuvası,
Ətirlidir bu yerlərin havası.
Meşələri göy dənizə bənzəyir,
Çəmənləri naz-nemətli süfrədir.
«Susuzluq dərəsi», «Papaqlı» dağları,
Nə gözəldir yurdumun yaylaqları.
«Hingə», «Dəhnə» yaylağını keçmişik,
Maralların oylağını görmüşük.
«Səfəl» yaylağında çadır qurmuşuq.
«Şir mağarasında» daldalanmışıq.
Zəngli şəlalənin zənguləsi var,
Muçuq şəlaləsinin min ahəngi var.
Dolanıb Muçuğun dolamasını,
Keçdiq «Qızdırıcı» yaylağını.
Aran görükəndə lövbər salmışıq,
Bütün Azərbaycanı seyrə dalmışıq.
Yaylaqlarda biz yaxşıca dincəldik,
Hər çəməndən bir çiçək də dərdik.

Rəcİyyə MEYFULLAQIZI.

Gəlmə görüşümə

Günəş öz yerində, Ay, öz yerində,
Nəyi var yerində böyük Yerin də.
Səni arasam da günün birində
Gözümə hər tərəf çəndi, dumandı,
Gelmə görüşümə, gelmə, amandı.

Bir əlimdə əsa, birində çiçək,
Bir yol da günəşdən doyunca içək,
Uğursuz istəkdən, ürəyim, əl çək.
Günüm o gün deyil, halim yamandı,
Gelmə görüşümə, gelmə, amandı.

Sevgilim, eşqini ayrılan gündən
Əziz yadigar tək qoruyuram mən.
Sən həmin gözəlsən, şüksən, təzəsən,
Gözlərim gözlükdən işiq umandı,
Gelmə görüşümə, gelmə, amandı.

Mənə adileşər müqəddəs eşqin,
Susmağın yaxşıdır, nə danış, nə din,
Birdən gileyənər arvadım, ərin,

Bəlkə onların da qəlbə talandı,
Gelmə görüşümə, gelmə, amandı.
Sənsiz ömrə-günüm ötüşdü darda,
Sən harda yaşadın ürəyim orda,
Mənimcün gecikdi hər il bahar da,
Vüsala yetmeyim daha gümandı,
Gelmə görüşümə, gelmə, amandı.

Duymuşam xəyallar kəhkeşanında,
Mənsiz olmayıbdır bircə anın da,
Qismət belə, bu dünyanın yanında,
Arzumuza yəqin gözün yumandı,
Gelmə görüşümə, gelmə amandı.

Vəfasıza odlanmışam, yanmışam,
«Yalan dünya» deyənləri danmışam,
İndi anlamışam, indi qanmışam,
Dünya yalan, dünya yalan, yalandı,
Gelmə görüşümə, gelmə, amandı.

**Mehrəli MEHRƏLİYEV,
Bum kəndi.**

Yeddi gözəl şəlaləsi

Göyün yeddi qatındadı,
Qafqazın dağ çatındadı,
Çarıq-köhlən atındadı.
Yeddi büllür piyalədi
Yeddi gözəl şəlaləsi.

Zəmzəmidi bu yerlərin,
Suyu soyuq, hava sərin,
Zirvə uca, dərə dərin,
Mövzusudur yüz əsərin.

Möcüzələr möcüzəsi--
Yeddi gözəl şəlaləsi.
Suyun səsi- həzin nəgmə,
Qalxır zilə, enir bəmə,
Sevinc nöqtə qoyur qəmə,
Verir ucalmaq həvəsi
Yeddi gözəl şəlaləsi.

Dağların min sirri varmış,
Ətəkdə yay, zirvədə qış.
Tanrı nələr yaradarmış,

Zirvələrin çağırış səsi--
Yeddi gözəl şəlaləsi.
Hər tərəfi sal bir qaya,
Ucalıbdı günə-aya,
Ellər gəlir tamaşa.
Qəbələnin möcüzəsi--
Yeddi gözəl şəlaləsi.

**Əhməd MƏMMƏDLİ,
Nic qəsəbəsi.**

Mənsur şerlər

Bu nədir, Allah?..

Gecikmiş, çox gecikmiş bir qatar səsi gəlir qulaqlarına elə bil.

Doğrudanmı, doğrudanmı bu dayanacaqdən yenə qatar gelib keçəcək? Minib gedəcəyəm, qaçıb gedəcəyəm ümidi «ur» olmuş viran dünəyanın qayğılarından, ağırlarından əzaqlara, sehrlə, nağıllı sahillərə? Omrün ilkin çağlarında olduğu kimi.

Doğrudanmı, doğrudanmı? Gecikmiş bir qatar səsi gəlir qulaqlarına.

Dayanacaqmı, dayanacaqmı o qarşımıda mənim?

Qoynuna alacaqmı günlərimi, gecələrimi? Yeni bir möcüzə baş verədi yəqin ki.

Bəlkə... ötüb keçəcək, saxlamadan? Odlu küləyilə içimi dalayaraq.

Bəlkə, bəlkə... üstündən keçəcək? Təkerələr altında qoysaq qəlbimi, ruhumu.

Kim bilir, kim bilir?

Gecikmiş, çox gecikmiş bir qatar səsi gəlir qulaqlarına elə bil.

Bu nədir, nədir, ay Allah?..

Səhra belə olurmuş deməli...

Nə bir ağaç, nə bir çəmən, nə çiçəklər... Bom-boz, ucu-bucağı görünməyən boşluq, nəhayətsizlik. Qumların üzü ləpəli,

dalgalı dəniz üzünü xatırlatsa da bu ləpələr, dalğalar donuq, sanki ölü. Bir qaynarlıq, Günəş hərərəti də yox bu qumlarda. Elə dəniz

suları kimi soyuq.

On ildən, yüz ildən bir möcüzə baş verər səhralarda. Yağar güclü yağışlar, sonra yenə Güneş nur ciləyər, hərərət ciləyər.

Və

ağlaşımaz gözəllikdə, ətirdə gullər, çiçəklər boy atıb qalxar ölü

qumların üstə.

Ancaq bu səhranın canında elə bir soyuqluq var, lap qar da yağsa,

buzlar da yağsa, çiçək nədir, bir qanqal belə bitirə bilməz Günəşinunutduğu bu donuq qumlar.

Bu səhranın qismətində elə bir yoxluq var, küləklərin gücü çatıb bir yana ötürə bilməz, itirə bilməz başı üstünü kəsdirmiş həsrət do-

lu buludları.

Göyləri, yerləri Yaradan, nə üçün yaratdırı bu bədbəxt səhranı? Meşələrin, çəmənlərin mutlu gözəlliyyini daha parlaq etmək üçün mü? Ağın yanındaki qara kim?

Yox, əllərimi uzadıb qurtuluş diləməyəcəyəm daha Səndən.

Qoy öz bədbəxtliyilə başqa bir cür mutluluq yaşayan bu səhra beleçeqalsın. Büyyük Günahsızın kiçik bir günahı kimi...

Su!

Çat-çat olmuş dodaqlara. Cadr-cadar torpaqlara.

Bürüşən, qurulan güllərə, çiçəklərə, yarpaqlara, otlara, ağaclara.

Su!

Ömründə bircə dəfə də olsa yağışda çimmək istəyən səhreaya, qumlara.

Su!

Çabalaya-çabalaya can verən baliqlara.

Su!

Üstü torpaqlanan təzə qəbirələrə ciləməyə də varsə.

Su, su!..

Füzuli YAVƏR (SƏRKƏROV).